

**R. Rasmussen:** Paa det foreliggende Finanslovsforslag er der en Bevilling til Forlængelse af Krydsningssporet og Forbedring af Perronforholdene paa Hylke Holdeplads. For den sidste Bevilling vil jeg gerne bringe den højtærede Minister for offentlige Arbejder en hjertelig Tak, thi det var et Forhold, der i høj Grad trængte til at blive forbedret. Men samtidig med, at jeg føler Trang til at takke for denne Bevilling, vil jeg gerne have Lov til at paakalde hans Velvillie overfor et andet Forhold. Ude paa Landet og særlig ved de mindre Stationsbyer kan de Lærlinge, som er i Lære hos de derværende Haandværkere, ikke faa nogen teknisk Uddannelse paa Stedet, hvorfor de maa besøge den tekniske Skole i den nærmeste Købstad eller større Stationsby. Det er jo nødvendigt for dem foruden den praktiske Uddannelse ogsaa at faa en teoretisk for at blive dygtige Arbejdere i deres Fag, og for at hjælpe dem til at opnaa denne Uddannelse har Statsbanerne indrømmet dem Ret til at rejse for halv Pris paa Statsbanerne til deres fyldte 18de Aar. Men mange af disse Lærlinge kommer i Lære saa sent, at der, naar de fylder 18 Aar, ikke er saa ganske kort Tid tilbage af deres Læretid. Jeg vil derfor gerne henstille til den højtærede Minister for offentlige Arbejder at ordne det saaledes, at disse Lærlinge faar Lov til at køre for halv Pris, indtil deres Læretid er udstaaet, for at de kan faa Lejlighed til at afslutte deres Uddannelse paa de tekniske Skoler. De fleste af disse Lærlinge kommer fra Hjem, der ingenlunde er velstillede i økonomisk Henseende, og det spiller derfor en Rolle for dem at kunne benytte sig af den Rabat, som er indrømmet dem, til at rejse paa Statsbanerne til tekniske Skoler, indtil Læretiden er fuldt udstaaet. For Statsbanerne kan det sikkert ingen Rolle spille, at denne Indrømmelse bliver givet.

Til den højtærede Indenrigsminister har jeg ogsaa en Anmodning. Han har nedsat en Kommission til at udarbejde Forslag til Læbælternes Ophævelse og til at gøre Forslag til Forandring i Lov af 17. Maj 1873 om Landdistrikternes Indlemmelse i Købstæderne. Særlig det sidste Spørgsmaals Løsning volder mange og store Vanskeligheder, saa selv om Kommissionen arbejder meget hurtigt, hvad som bekendt ikke alle Kommissioner gør, vil det sikkert tage lang Tid, før den kan afgive sin Betænkning om det her foreliggende Spørgsmaal. Jeg vil derfor gerne tillade

mig at foreslaa den højtærede Indenrigsminister, at han lader Kommissionen dele sit Arbejde i to Dele; jeg mener nemlig, at det er en given Ting, at Læbælternes Tid er udløbet. Det Privilegium, de staa som Udtryk for, kan ikke længere opretholdes, saa den Side af Kommissionens Arbejde, som er knyttet til dette Spørgsmaals Løsning, vil det sikkert ikke tage lang Tid at faa ordnet. Nej, det vanskelige ved Kommissionens Arbejde er at faa Forholdet ordnet angaaende Indlemmelse i Købstæderne af de Landdistrikter, som for mange Byers Vedkommende skærer sig lige ind til Byens Hjærte. Det er et Forhold, der sikkert rummer store Vanskeligheder, og som vil give Kommissionen meget at bestille. Men jeg kunde tænke mig, at Kommissionen delte sit Arbejde i to Dele, saa at den foreslog den Del af Læbæltet, der ligger over 4 Kilometer fra Købstaden, ophævet straks, hvorimod Resten af Læbæltet, det, der strækker sig indtil 4 Kilometer fra Købstaden, fik Lov til at blive ved at bestaa, indtil Spørgsmaalet om Landdistrikternes Indlemmelse i Købstæderne havde faaet sin Løsning gennem Kommissionens Forslag. Under Forudsætning af, at Rigsdagen kan følge den Vej, som jeg her har antydnet, vilde man opnaa, at største Delen af de Landdistrikter, som nu generes af Læbæltets Baand, vil blive frigjort for dem. Jeg kan ikke se rettere end, at det er et berettiget Krav, der stilles af dem, naar de forlanger at faa samme Næringsfrihed, som er tildelt det øvrige Land. Jeg kan heller ikke se, at der ved at tage Reformen i saadanne to Tempi skulde kunne tilføjes Købstæderne nogen Uret. Tværtimod maa det være en Fordel for dem at faa en successiv Ophævelse af Læbæltet fremfor at skulle have det ophævet med eet Slag.

Et Spørgsmaal, som ogsaa har været fremme under Finanslovbehandlingen, er Muligheden af ved Lov at afløse den Arvefæsteafgift, der i Form af Kornafgift efter Kapitelstakst hviler vistnok paa største Delen af Fæstegodset her i Landet. Det er et Spørgsmaal, som særlig blev brændende ved de høje Kapitelstakster i Fjor. I min Kommune er denne Kornafgift forholdtvis meget høj, idet der efter Kapiteltakst svares en Tønde Byg i Arvefæsteafgift af hver Skæppe Hartkorn, der hviler paa en Ejendom. For nogle Aar siden var der en af mine Bekendte, en Husmand, som købte en saadan Ejendom. Den Afgift, der hvilede paa dens 2 Skpr. Hart-